

Trang thơ

Thầy và chuyến đi xưa

NGUYỄN QUỐC ĐẠT

Lặng xuôi năm tháng êm trôi
Con đò kể chuyện một thời rất xưa
Rằng người chèo chống đón đưa
Mặc cho bụi phấn giữa trưa roi nhiều
Bay lên tựa những cánh diều
Khách ngày xưa đó ít nhiều lãng quên
Rời xa bến nước quên tên
Giờ sông vắng lặng buồn tênh tiếng cười
Giọt sương rơi mặn bên đời
Tóc thầy bạc trắng giữa trời chiều đông
Mắt thầy mòn mỏi xa trông
Cây bơ vơ đứng giữa dòng thời gian...

Nghe thầy đọc thơ

TRẦN ĐĂNG KHOA

*Em nghe thầy đọc bao ngày
Tiếng thơ đỏ nắng xanh cây quê nhà
Mãi chèo nghe vọng sông xa
Êm êm như tiếng của bà năm xưa
Nghe trăng thuở động tàu dừa
Rào rào nghe chuyển cơn mưa giữa trời
Thèm yêu tiếng hát mẹ cười
Yêu thơ em thấy đất trời đẹp ra...*

Thu đi

NGOAN PHẠM

*Nhẹ nhàng nghe tiếng mùa đi
Giọt thu dầm lệ chia li âm thầm
Sương giăng ôm kín bóng râm
Lá vàng từng sóng rì rầm đang rơi
Heo may vọng tháng chín ơi !..
Hoàng hôn ngả bóng khoe trời chớm đông
Đi rồi có nhớ hay không ?..
Ta thì một dạ ngóng trông thu về*

